

הנני נוסע היום לארץ ישראל.

נשיא מדינת צרפת, ניקולא סארקוזי מינה אותי להיות כנציגו בוועידה הבינלאומית שהנשיא שמעון פרס מארגן ל-60 שנה של מדינת ישראל (14 למאי 1948).

אציין בהזדמנות החריגה הזאת הצלחתה של המדינה הצעירה הזאת, מדינת ישראל, עם כלכלה פורחת ביוצא מן הכלל, עם דמוקרטיה בין ההכי חיות בעולם, וערך של המזל הנותנת לעמה עודף מרץ ונשמה יתירה.

באדמה הזאת הקשורה למסורות, החדישות גדלה במהירות רבה. אזכיר את עמדתה של צרפת ותקוותיה בעתיד אחרי הוועידה הבינלאומית של אנאפוליס: הסכם לפני תום השנה שבו תתפתרנה הנקודות החשובות: הנבולות, הביטחון, הפליטים, מעמדה של ירושלים. אמסור את דבריו של ניקולא סארקוזי: "כקרוב וידיד שלכם, אני חייב שפת אמת: ביטחון ישראל עובר דרך הפסקת ההתנחלות... הקמת מדינה פלאסטינית, תהיה כתנאי בטחונה של ישראל לעתיד".

"צרפת לעולם תעמוד לימינה של ישראל כשקיומה יהיה בסכנה. אלה שקוראים בצורה שערורייתית להשמדתה יפגשו תמיד על דרכם את צרפת, ואנו נהיה להם למחסום ולעיכוב".

התכנית הנרעיני האירני דורש מאיתנו תגובה תקיפה וחזקה. רצונה של צרפת להמשיך עם חבריה פוליטיקה שתגרום עונשים שיתגברו ונגד התפתחותה אם טהראן יבחר באי-משמעת להסכמים הבינלאומיים. הנשק הנרעיני בידיה של אירן הריחו דבר בלתי קביל".

נדבר גם בידידותה בין צרפת וישראל, וגם בביקורו הרשמי בארץ בסוף יוני, של הנשיא ניקולא סארקוזי.

אני אשתתף לשיחות, ובכוונתי להקשיב בכוונה את אורחיו של הנשיא שמעון פרס.

אני תקווה מקרב לבי, שהנשיא בוש ינצל את ההזדמנות האחרונה הזאת כדי להתחיל מחדש תהליך השלום, אשר אותו עשה עדיפות עד סוף נשיאותו. מול כזה מין של חוסר אמונה, על חברי ישראל לקוות. אני חוזר לירושלים עם התרגשות.

אני חוזר לישראל עם נחישות.

לעולם לא אשכח העצה הזאת של פראנק פאנון, ידידו של אימי סיזיר לתושבי האיים, סובלי הגזענות: "כאשר תשמעו שמדברים נגד העם היהודי, הטו אוזן, כי עליכם מדברים". אנטי-גזענות היא ריב עולמי.